

til Tilendebringelse af Finantsloven, at det da bliver Rigsdagen, som fastsætter de simple og klare Regler for, hvorledes Statsstyrelsen skal føres i den følgende Tid, indtil Finantsloven kan fremkomme. Det er jo netop dette, som tilsigtes med dette Forslag. Ja dersom den høitærede Conseilspræsident ved Lovforslagets Forelæggelse havde sagt: Saaledes og ikke anderledes skal for Fremtiden den midlertidige Bevillingslov affattes; jeg modtager kun Loven i denne Affattelse, ja da havde alle disse Indignationsudbrud været beføiede; men det har Ministeren slet ikke sagt, han har jo udtrykkelig sagt og gjentaget, at han har fremlagt Forslaget saa betimelig, som han har gjort, fordi han ønsker det omhyggelig overveiet, hvorledes en saadan Lov bedst skulde affattes, og ønsker ved Forhandling mellem Thingene at tilvejebringe Overensstemmelse imellem dem om Lovens Affattelse. Dersom nu dette Thing, jeg vil ikke sige forkaster dette Forslag — thi det er jo antydet, at det ikke er Meningen — men ombytter det med den hidtil gjældende Affattelse, er der virkelig, hvor meget ærede Medlemmer end ville benægte det, al Grund til at antage, at Landstinget, der i Fjor har udtalt, at det, dersom det skulde gaa ind paa en midlertidig Bevillingslov, maatte forlange, at denne havde en anden Ordlyd, vil gjøre Noget, der er akkurat tilsvarende til, hvad her er slet: Det ombytter atter den Affattelse, Lovforslaget her har faaet, med sin egen, og saaledes bliver Forslaget ikke paa noget af Stederne Gjenstand for nogen virkelig Drøftelse og Forhandling om, hvorledes det bedst kunde affattes, og hvorledes man kunde naae til en Overensstemmelse, som bragte den Strid, der notorisk er kommen til Stede, ud af Verden. Over for det ærede Medlem for Præsto Amtets 6te Valgkreds (Bojsen) som i Gaar gjorde gjældende, ved at oplæse en Udtalelse af den høitærede Conseilspræsident i Landstinget i Fjor, at Regjeringen deri havde anerkjendt, at det var den, som maatte have alt Ansvar for den Strid, som kunde opkomme angaaende en saadan ny Affattelse af den midlertidige Bevillingslov, skal jeg bemærke, at det jo aldeles ikke var Meningen. Det Citat, det ærede Medlem fremdrog, knytter sig jo til noget helt Andet. Hvad den høitærede Conseilspræsident udtalte den Gang, var, at dersom han i Fjor en halv Enes Dage saa vidt jeg husker, før 1ste April vilde have fremkommet med et Forslag til en midlertidig Bevillingslov, som var affattet paa en anden Maade end tidligere, vilde man have gjort ham ansvarlig for de Bankefælder, som deraf kunde flyde for at faae en midlertidig Bevillingslov vedtagen. Men

ganske anderledes er jo dog Stillingen, naar derefter Landstinget bestemt har udtalt — thi den foreliggende Udvalgsbetænkning pleier man jo at tage til Udgangspunkt — at det maatte kræve en anden Affattelse. Og naar Ministeriet derefter kommer med Forslag til en anden Affattelse og indbringer det saa betimelig, at der er god Tid til at lade det gennemløbe alle Stadier af Behandling i begge Thing, saa forekommer det mig, at Situationen er en helt anden end den, der forelaa i Fjor, da de Ord faldt, som det ærede Medlem omtalte i Gaar. Jeg vilde derfor meget beklage, dersom ærede Medlemmer virkelig vilde ombytte det foreliggende Forslag med Ordene i det gamle; thi jeg vilde anse det for ønskeligt, om man vilde underkaste dette Spørgsmaal, paa hvilken Maade saadanne midlertidige Finantslove best skulle affattes, en omhyggelig Overveielse og eventuelt føre Forhandlinger med det andet Thing derom, som kunde føre til en overensstemmende Affattelse. Jeg vilde endvidere meget beklage og finde det mindre heldigt, om disse Forhandlinger først fandt Sted i Fællesudvalget. Jeg vilde finde det heldigt, om dette Thing for sit Vedkommende tog Initiativet til at foreslaa en anden Affattelse end den foreliggende; derigennem vilde der vindes mere Udbytte til at faae aabnet en frugtbringende Forhandling, som kunde føre til en Overenskomst. Min Opfattelse af det foreliggende Spørgsmaal er som før antydet den, at jeg anser det for ønskeligt, at Rigsdagen foreskriver faste og klare Regler for Statsstyrelsens Førelse i Tiden efter den 1ste April, indtil den ordinære Finantslov kan være vedtaget, og jeg vil meget beklage, om Resultatet af den Veie, som man foreslaar at gaa, skulde blive det modsatte.

Strøm: Jeg har egentlig ikke noget Væsentligt at tilføie efter det Foredrag, som blev holdt af den ærede Taler, som nu satte sig; men jeg vil dog ogsaa for mit Vedkommende bidrage mit til at føre Spørgsmaalet om det foreliggende Lovforslag ned fra de Høider, hvor Flertallets Ordførere have bevaget sig, til den Jævnhed, hvor det efter min Mening virkelig bør befinde sig. Efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra Oppositionens Førere, maa der jo i dette Lovforslag være skjult en Slags dynamisk Kraft efter de skrækkelige Virkninger, som det forudsættes at ville medføre: Finantsloven forsbundet, Folkethinget forsbundet, det Hele vælket; ja værdige Forsædere af det høitærværdige Medlem for Middelfart truedes med ublid Behandling, og hvis jeg